

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah. -
Velja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov. -

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States -
Issued every day except
- Sundays and Holidays -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 126 - ŠTEV. 126

NEW YORK, THURSDAY, MAY 29, 1913. - ČETRTEK, 29. VEL. TRAVNA, 1913.

VOLUME XXI. - LETNIK XXI.

Zborovanje stavkarjev v Patersonu v dežju.

Stavkarji v Patersonu so imeli veliko zborovanje na prostem kljub dežju.

MATI JONES.

Zaprti sviloalkalci ne smejo več dobivati hrane v ječo. Ukaz šerifa Radcliff.

Paterson, N. J., 28. maja. — Stavkarji v Patersonu so imeli veliko zborovanje na prostem kljub dežju. V nekem členu glede situacije v Californiji svetuje list "Standard" Japonski, naj smatra celo zadevo kot kupčijsko zadevo in naj ne umešava vanjo čustev razžaljenega naroda in plemenskega ponosa. List pravi:

Kot zaveznik Japonske in zvest prijatelj Združenih držav bi smatral angleški narod za nesrečo prve vrste, ako bi obojestranska pogajanja presegla mejo treznega premisleka.

"Standard" izvaja nadalje, da je zapadni svet še v veliko večji meri zainteresiran kot so Združene države. Tudi v Britski Columbiji je ljudstvo proti japonskemu in kitajskemu naseljevanju. Avstralija ima svoje, zelo odločne nazore o tem predmetu, dasiravno nevarnost japonske invazije ni velika. Vendar bi pa bilo zelo nevarno, ako bi se Japoncem dovolilo brezpogojen dostop. Kitajska bi lepega dne zahtevala iste privilegije. Kjer se pa naseli Kitajci, tam ni prostora za belokožnega delavca. V silnem boju za obstoj se je navadil ta narod, da živi ob najmanjšem zaslužku in ob najskromnejši hrani.

Vse te okoliščine je treba upoštevati, kadar se sliši, da so Japonci ogorčeni radi nove zemljiške postave v Californiji. Japonci naj premislijo, pravi nadalje "Standard", da igra plemenski predsodek ravno pri njih največjo vlogo.

Na Japonskem se sistematično in vsestransko izpodriva tujca, ki se hoče stalno naseliti med Japonci. Protitujski čut se ne omejuje na en stan ali le na priprosto ljudstvo. Celo sodišča so v zadevah tujcev skrajno pristranska. Japonci naj torej vozijo počasi, ako hočejo smatrati zadevo z vidika plemenskega predsodka. Ako hočejo gojiti te plemenske predsodke, zna priti čas, ko jim bo treba nastopiti proti združenemu zapadnemu svetu.

Anglija svari svojo zaveznico Japonsko.

"Vozite počasi" pravi londonski list "Standard" zaveznici Anglije, Japonski.

KRVNE VEZI.

Ameriko in Anglijo vežejo krvne vezi in radi tega je Anglija proti vsaki vojni.

London, Anglija, 29. maja. — V nekem členu glede situacije v Californiji svetuje list "Standard" Japonski, naj smatra celo zadevo kot kupčijsko zadevo in naj ne umešava vanjo čustev razžaljenega naroda in plemenskega ponosa. List pravi:

Kot zaveznik Japonske in zvest prijatelj Združenih držav bi smatral angleški narod za nesrečo prve vrste, ako bi obojestranska pogajanja presegla mejo treznega premisleka.

"Standard" izvaja nadalje, da je zapadni svet še v veliko večji meri zainteresiran kot so Združene države. Tudi v Britski Columbiji je ljudstvo proti japonskemu in kitajskemu naseljevanju. Avstralija ima svoje, zelo odločne nazore o tem predmetu, dasiravno nevarnost japonske invazije ni velika. Vendar bi pa bilo zelo nevarno, ako bi se Japoncem dovolilo brezpogojen dostop. Kitajska bi lepega dne zahtevala iste privilegije. Kjer se pa naseli Kitajci, tam ni prostora za belokožnega delavca. V silnem boju za obstoj se je navadil ta narod, da živi ob najmanjšem zaslužku in ob najskromnejši hrani.

Vse te okoliščine je treba upoštevati, kadar se sliši, da so Japonci ogorčeni radi nove zemljiške postave v Californiji. Japonci naj premislijo, pravi nadalje "Standard", da igra plemenski predsodek ravno pri njih največjo vlogo.

Na Japonskem se sistematično in vsestransko izpodriva tujca, ki se hoče stalno naseliti med Japonci. Protitujski čut se ne omejuje na en stan ali le na priprosto ljudstvo. Celo sodišča so v zadevah tujcev skrajno pristranska. Japonci naj torej vozijo počasi, ako hočejo smatrati zadevo z vidika plemenskega predsodka. Ako hočejo gojiti te plemenske predsodke, zna priti čas, ko jim bo treba nastopiti proti združenemu zapadnemu svetu.

Slika nam kaže tri moške, ki nastopajo kot priče v procesu T. Roosevelta proti uredniku A. Newetnu, ki se vrši v Marquette. Mich. D. Rixey je bil Rooseveltov zdravnik v Beli hiši in dr. Lambert njegov družinski zdravnik. Pod vodstvom Mr. Pounda, načelnika Rooseveltovega sveta, sta izjavila, da bi Roosevelt ne bil nikdar tako močan ter da bi njegova odporna sila ne bila nikdar tako velika, ako bi imel navado, da se večkrat opije.

Predsedniške volitve.

Predloga poslanca Brittena iz Illinois. — Wilson se strinja s šestletno predsedniško službo.

Washington, D. C., 28. maja. — Poslanec Britten iz Illinois se je danes posvetoval s predsednikom Wilsonom o amandamentu k vstavi, poton katerega bi se predsedniki in podpredsedniki volili direktno. Če bi bil amandment sprejet, bi morala vodstva različnih strank predložiti na drug način svoje platforme volilecem.

Predsednik se je izjavil, da se v vseh ozirih strinja z Brittenom in da je bila že od nekdaj njegova želja, da bi se uvedla za predsednika direktna volilna pravica. Pohvalil je njegovo delovanje in prizadevanje, ko hoče čim jasnejše razložiti širšemu občinstvu vprašanje predsedniške volitve. Brittenova resolucija vsebuje razen drugih tudi točko, da naj znaša predsedniška doba šest let in da se ne sme nikdo dvakrat voliti predsednikom. Tudi v tem slučaju predsednik popolnoma soglaša z njim, čeravno je bil izvoljen na podlagi balitimske platforme, ki se zavzema za štiriletni predsedniški termin.

Proti praktikam mornariških častnikov.

Washington, D. C., 28. maja. — Častnikom mornarice, ki so zdravi, se ne bo odslej dovoljevalo izstopa iz mornarice. Mornariški departament hoče končati z navado, da bi možje, ki so dobili vojaško in navtično izobrazbo in sicer brez stroškov v Annapolis, pri prvi priliki zapustili službo, kadar se jim obeta višja plača.

Obsodba senatorja Stilwella.

Bivši državni senator S. J. Stilwell iz Bronx, N. Y., je bil večeraj obsojen na štiri do osem let zapora v Sing Singu in sicer radi podkupovanja. Na predlog zagovornika se mu je kazen odgodila in sicer zato, da uredi svoje posle in vloži priziv. Ako se mu dovoli priziv, bo proti kaveji izpuščen na prosto.

V sodni dvorani so bili navzoči prijatelji in politični pripadniki obsojenega senatorja. Gnetli so se krog njega, da izvedo, kaj poret, a on se je le smehljaj ter sledil pomožnemu šerifu, ki ga je odvedel zopet nazaj v Tombs-zapore.

Nov rekord.

Berolin, Nemčija, 28. maja. — Na postaji brezžičnega brzojava Nauen je bral telegrafist pol ure na glas časopis in telegrafisti na postajah, ki so oddaljene od te do 400 milj, so razumeli vsako besedo.

RADI POSTAVNEGA PRAZNIKA IZIDE PRIHODNJA ŠTE. VILKA "GLAS NARODA" V SOBOTO, DNE 31. MAJA IN SICER NA OSMIH STRANEH.

Afera Gibson.

Uscda Gibson sedaj v rokah porotnikov. Tudi ako cproščen, oстане v ječi.

Newburgh, N. Y., 28. maja. — Ob dvanajsti uri je porota izjavila, da se ne more zediniti glede pravore. Danes popoldne, ob 4. uri je bila zadeva Burton W. Gibsona, katerega dolže, da je bil umoril Mrs. Menschik-Szabo, izročena porotnikom. Ob 11. uri zvečer se še nisi mogli zediniti o pravoreku. Sodnik A. S. Thompson je rekel v svojem pravnem poduku porotnikom, naj upoštevajo dejstvo, da ni položil Gibson računa glede denarja gospe Szabo. Ta denar je dvignil iz bank, potem ko se je po njeni smrti sam postavil za eksekutorja njenega premoženja. Ker so bili navzoči izvedenci obtožbe, naj porotniki upoštevajo tudi njih izjavo, da je namreč nastopila smrt vsled zadušanja.

Robert H. Elder, zagovornik Gibsona je rekel, da obtožnica ni dokazala, da je bil izvršen napad na gospo Szabo ter da se razven tega ne more spoznati na umor po prvem redu. Državno pravnišvo tudi ni dokazalo, da je imel obtoženi namen ubiti Szabo. Okrožni pravdnik Wilson jr. je označil Gibsona kot morileca Szabo ter rekel, da dejanja Gibsona po žaligr v Greenwood Lake nikakor ne kažejo njegove nedolžnosti.

Neodvisnost Filipinov.

Washington, D. C., 28. maja. — Newyorški poslanec Francis Burton je danes pozval predsednika Wilsona, da naj takoj proglasi Filipinsko otočje za neodvisno. Po njegovem mnenju so Filipini velika nevarnost za Zdr. države v slučaju vojne, razen tega je pa tudi prebivalstvo popolnoma spodobno, da zasluži obljubljeno neodvisnost. Predsednik še ni izrekel svojega mnenja.

Nov rekord.

Berolin, Nemčija, 28. maja. — Na postaji brezžičnega brzojava Nauen je bral telegrafist pol ure na glas časopis in telegrafisti na postajah, ki so oddaljene od te do 400 milj, so razumeli vsako besedo.

iz Avstro-Ogrske.

V Pulju so prijeli dva ogleduha, ki sta špijnila v prid Italije. — Kcmisar Cuvaj odstopi.

Dunaj, Avstrija, 28. maja. — Iz Reke poročajo, da so prišli na sled dvema špijnom. Aretirali so mehanika Roeca in inžinirja Tinsa, ko sta poskušala fotografirati nekaj puljskih utrd. Kot se sliši, sta že dalj časa špijnila v prid italijanske vlade.

Obravnava proti njima se je vršila tajno. Sodišče ju je obsodilo na več let težke ječe.

Zagreb, Hrvaška, 28. maja. — Komisar Cuvaj od Ivanjske, katerega je postavila vlada meseca aprila prejšnjega leta na mesto hrvaškega bana, se je naveličal svoje službe in je že vložil prošnjo, da ga opuste. Čeravno si je na vse načine prizadeval, da bi ukrotil fanatične stranke, (tako pišejo nemški časopisi! op. ur.) se mu ni ničesar posrečilo. Hrvatska iz dna srea sovraštvo in je bil že večkrat v smrtni nevarnosti. Prošnja za odpustitev ni povzročila nobenega presenečenja, ker so bili vsi hrvaški krogi že zdavna prepričani, da so štete ure njegove diktatorske vlade.

Diaz-Huerta režim se bliža koncu.

V Mehiki se pripravlja nova revolucija in predno bodo minuli štirje meseci, bode vlada Huerte le še historičnega pomena. Huertovi vladi je nemogoče, da bi se še nadalje držala. Antagonizem proti njej je v Mehiki vsaki dan večji. Pravi voditelj ljudstva je po zatrdilu merodajnih oseb general Cagranza in najbrž bode on prihodnji predsednik Mehike.

Neki Perez, organizator delavstva v Mehiki, je izjavil, da je prišel po uspešni revoluciji Madera proti Diazu, z dovoljenjem Madera, z organizacijskim delom med mehiškimi delavstvom. Ustanovil je delavsko stranko, ki bo po njegovem mnenju igrala v prihodnji revoluciji veliko vlogo.

Tovarna za oklopne plošče.

Washington, D. C., 28. maja. — Pred senatnim odsekom za mornarične zadeve se je izrazil danes rear-admiral Tining, da bi bilo mogoče zgraditi s svoto \$8.000.000 tovarno, ki bi proizvajala na leto za 8000 ton oklopnih plošč. Obratni stroški bi znašali vsako leto približno \$1.000.000.

Nemški avijator se ponesrečil.

Hanover, Nemčija, 28. maja. — Danes je padel nemški avijator A. Horn iz višine 500 črevljev ter je bil na mestu mrtve. Horn je 260. žrtev avijatorske.

Peti Friedmannov pacient umrl.

55-letna Roza Horowitz je umrla osem dni po prvi injekciji. Izjaiditej seruma se je opravičilo.

OSTALI BOLNIKI.

Friedmannu bodo mogoče prepovedali izvrševanje zdravniške prakse. Seja zdravnikov.

Včeraj je umrl že peti Friedmannov bolnik. Pred dobrim tednom je vbrizgal dr. Max Landersman 55-letni Rozi Horowitz serum zoper tuberkulozo. Takoj se ji je obrnilo na boljše in vsi, sorodniki kakor tudi zdravniki so bili prepričani, da bo ozdravela. Včeraj zvečer je rekla svoji 18-letni hčeri, da naj ji pripravi kopeli, kar je ta tudi res storila. Bolnica je vstala iz postelje, napravila par korakov po sobi in se zgrudila na tla. Poklican zdravnik jo je našel mrtvo in konstatiral, da se ji je utrgala tuberkulozna žleza. Dr. Friedmann je že takoj v začetku svojega zdravljenja povdarjal, da ne more nič storiti, če nastopi tak slučaj in da nikakor ni od odgovoren za smrtno slučaje svojih bolnikov.

Navsezadnje je pa stvar z serumom zoper tuberkulozo precej čudna. Zdravilo nikakor nima o-nih učinkov, kakršne so mu jih v začetku pripisovali. V bolnišnici, kjer se nahajajo pohabljeni je bilo pred časom zavladalo veliko veselje. Vsem bolnikom, katerim so vbrizgali serum, se je mahoma obrnilo na boljše, toda le za kratek čas. V zadnjih tednih je stanje vsem znatno poslabšalo. Zdravniki si zelo prizadevajo, da bi Friedmannu za toliko časa prepovedali zdravljenje, dokler se popolnoma ne dokaže, če serum res ne učinkuje.

Sestel se je zdravniški svet pod vodstvom zveznega generalnega zdravnika Blue, ki se bo temeljito bavil s celo stvarjo.

Pristanišče Smirne zopet varno.

Smirna, Mala Azija, 28. maja. — Redni promet parnikov v zalivu Smirne se je zopet pričel potem ko so turški izvedenci preiskali pristanišče glede morskih min. Izvedenci pravijo, da se nahajajo vse mine izven kanala, ki služi prometu parnikov.

Pomiloščenje.

Washington, D. C., 28. maja. — Predsednik Wilson je pomiloštil Marion Cooka, ki je bil obsojen v dveletno ječo, ker je naskrivaj kahal žganje. Pomiloštil ga je zaradi njegovih nepreskrbljenih otrok, ki bi zelo pogrešali očeta.

Posnemanje Mrs. Pankhurst.

London, Anglija, 28. maja. — Notorična zločinka, Alice Hall, hoče posnemati Mrs. Pankhurst, da pride zopet na prosto. Obsojen je bila na tri leta ječe. Angleška javnost pričakuje sedaj z nestrpnostjo, kako se bodo vedle oblasti v tem slučaju.

Odločba glede plzenskega piva.

Zvezni okrožni sodnik Julius M. Mayer je večeraj odločil, da se sme kot plzensko pivo imenovati le ono, ki je bilo v resnici varjeno v Plznu.

Napad na vlak.

Reading, Anglija, 27. maja. — Ko je peljal danes med Londonom in Bristolom vozeči ekspresni vlak krog polne skozi to postajo, sta nastali dve močni eksploziji. Močni oblaki dima so zakrili postajo. Nekega delavca je zadela kos metala na vratu; drugič pa ni zaznamovati nikake škode. Pod peronom so našli letake sufragetk, vsled česar se sklepa, da je bil napad delo bojeviti sufragetk.

Avstrija je zopet začela mobilizirati.

Vojna med balkanskimi zavezniki se skoraj gotovo ne bo mogla preprečiti. Položaj je resen.

ULTIMATUM SRBLJE.

Bolgarska se ne ukloni zahtevam veseli in se bo skušala zvezati z Grško. Zadnja pogajanja.

Dunaj, Avstrija, 28. maja. — One rezerviste, ki so bili pred kratkim odpuščeni, je poklicala vlada nazaj pod orožje. Vzrok tega je napeto razmerje, ki je zavladalo med Grki, Bolgari in Srbi. Vsakdo ve, da je nova vojna skoraj neizogibna. Bolgarska zahteva, da se mora par točk v zvezni pogodbi spremeniti, česar pa nikakor ne dovolita Grška in Srbija. V slučaju, da izbruhne vojna, se jo bo najbrže udeležila tudi Avstrija.

London, Anglija, 28. maja. — Iz Sofije poročajo, da je srbska vlada sestavila ultimatum, za katerega se pa Bolgarska gotovo ne bo nič brigala. Srbi se zbirajo v velikih množinah na bolgarski meji, a tudi Bolgari ne držijo rok križem. V bližini Sofije je pripravljeno 80.000 mož, ki bodo odkorakali takoj, kakor hitro dobe povelje.

Solun, Makedonija, 28. maja. — V mali oddaljenosti odtokaj tabori grško in bolgarsko vojaštvo. Med predstražami se vrše danandnem mali spopadi. Bolgari so že zasedli višine okoli vasi Bajutka, ki je grška last.

London, Anglija, 28. maja. — Kakor poroča "Reichspost" se je sklenila Bolgarska vlada v vseh oziirih pokoriti zahtevam veseli. Časopis pristavlja, da je to le zahrbtnost, ker se hočejo Bolgari na vsak način združiti z Grki proti Srbom.

London, Anglija, 28. maja. — V soboto se bosta sestala na meji srbski in bolgarski ministri predsednik in se še enkrat pogovorila o položaju. Gotovi krogi sodijo, da bosta Grška in Srbija podpisali mirovno pogodbo s turško vlado.

Ponesnažen konzulat.

Nogales, Ariz., 28. maja. — Danes jutraj so našli vrata amerikkanskega konzulata v Nogale, Sonora, vsa ponesnažena. Konzul Frederik je takoj obvestil mestnega župana, ki je trdil, da tega ni nikdo drug naredil kot sovražniki ustake vlade. Konzul je najel posebne detektive, ki bodo noč in dan stražili konzulatsko poslopje.

Denarje v staro domovino

pokiljamo:		K.	
5...	1.10	100...	26.60
10...	2.15	140...	28.65
15...	3.15	150...	30.70
20...	4.20	160...	32.75
25...	5.20	170...	34.80
30...	6.25	180...	36.85
35...	7.25	190...	38.90
40...	8.30	200...	40.95
45...	9.30	250...	51.15
50...	10.30	300...	61.35
55...	11.35	350...	71.60
60...	12.35	400...	81.80
65...	13.40	450...	92.00
70...	14.40	500...	102.25
75...	15.45	600...	122.70
80...	16.45	700...	143.15
85...	17.45	800...	163.60
90...	18.45	900...	184.05
100...	20.45	1000...	204.50
110...	22.50	2000...	407.00
120...	24.55	5000...	1017.00

Poštarna je včeta pri teh svotah. Doma se nakazane svote izplačujejo popolnoma, brez vinarja odbitka.

Naše denarne pokiljave razpšilja na zadnje pošte s. k. poštne hranilnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslati je najpriilneje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,
28 Cortlandt St., New York, N. Y.

Krasni in brzi parniki
(Avstro-American proge)

MARTHA WASHINGTON
odpluje v soboto dne 14. junija

Kaiser Franz Josef I.
odpluje v soboto dne 21. junija
vožnja do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke - - \$37.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - - \$38.18
do Zagreba - - \$38.08

Za posebne kabine (oddlek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddlek posebne družinam pripadajo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 28 Cortlandt St., New York.

Sestanek.

Milan Pugelj.

Trije ali štirje dnevi so še manjkal do moje svatbe, ko sem korakal neko davno noč proti svoji mu stanovanju. Lepa noč je bila, po ulicah prijeten hlad, vse tiho. Samo tuintam korak zanesnega veseljaka, nekakšna mrmrajoča pesem, ki se zdi, da smukne sence podobna mimo vogla, pod svetilko blesk policajnega polmesa, sijaj kavarniških oken, ki se bleščejo ponekod sredi ulice ali trga kakor zlate plošče.

Ko sem zavil v osamljenejši kraj, sem takoj začel pesni slavecev, ki so peli pod grmovjem nad cesto in kakor vsak večer, tako sem tudi takrat ustavljal korak, poslušal, premeril počasi par metrov trotoarja, zopet stal in vnovič nadaljeval svoje nočno romanje proti domu. Vse mi je bredlo ob takih urah po glavah. Sale in dovpti, ki smo si jih privoščili tisti večer po kavarnah in gostilnah, zanimiva dogodba, ki jo je povedal prijatelj Julka iz svojega potovanja, lepa tujka, ki je sedela ves večer pri nasprotni mizi in se ozirala v časih name s čudovito živahnimi očmi, pijani drug Pogačar, ki je splezal sredi trga na kandelaber in ugasil za kratak čas svetilko in moja lastna minolost, lepi časi, ki so nekdo eveli pa odevili.

Slavci so torej peli nad mano, grmovje je od časa do časa pošumevalo, zvezde so gorele na višavi v taki množini, da je bilo neba skoro bi dejal, več zlatega kakor temnega, jaz pa sem se domislil davnih časov, povečini tistega kar bi bil rad imel, a nisem nikoli ne bom, kar pa je nemara baš zame bom, kar pa je nemara baš zaradi tega tako lepo in očarljivo in nebesko, da mi manjka besed, da nimam izrazov, ki bi se jih lahko poslužil za dostojno in vredno opisovanje. Rečimo Gizela. Kako je bila lepa, če se to pomisli, kako je gledala s svojimi velikimi očmi kakor čarodej, kako je hodila po drevoredu in zasmejevala mene, mene, svojega ponižnega trubadurja! Kar sem napravil, kar sem govoril, vse je bilo smešno, vse se ji je zdelo tako malenkostno, da mi zaslužilo njenega uvaževanja, premišljevanja, še celo ne odobravanja. In jaz vem in sem takrat vedel, da ji ne želi in ne more nihče dati toliko, kolikor bi ji poklonil jaz, če bi hotela razprostrti roke, samo geniti z mezinem, reči prijazno besedo! Naj kdo verjame ali naj ne verjame, ampak to je resnica! Takrat sem bil mlad, poln moči, tedaj je bilo lahko okreniti pot pred seboj, tako lahko, kakor dandanes pobrati šibo, če je prej ležala počez, pa jo zdaj obrniti po dolgem in vroči na popolnoma drugo stran! Da bi mi bila rekla, postani zdravnik, postani advokat, notar, profesor, minister ali pa igralec in tenorist — jaz mislim, da bi bil že zaradi moči sugestije vse postal.

Stopam tedaj počasi pod grmovjem in slavčimi pesmimi in mislim na Gizelo in tisti majhni kosček življenja, ki sem ga prebil v njenem obližju ali vsaj v zavesti, da mi bo ona kdaj blizu. Spomnil sem se samotnih krajev in okolice daljnega mesta, kjer sem jo čakal po dve tri ure, hodil gorindol, naj prej božansko zadovoljen, pozneje po malem obupač, nazadnje brezupen, pobit, nekako duševno izmučen in truden. In odhajal po navadi, kakor sem prišel: čisto sam po temi; po skrajno nerodnih potih, opraskan vsled robid in trnjevega grmovja, ki mi je sililo v roke in v lica. Nepopisnokrat sem jo pričakoval, prišla pa je redko, redko. In ob takih slučajih je pripeljala s seboj starejšo sestro Julo, ki se je vselej zasmejala, kadar je pogledala v moj obraz ali pa majhnega brata Milčka, ki ga ni bilo mogoče podkupiti in vsaj za trenutek odpraviti z vsemi sladkarijami tega sveta. Po koleh se mi je spenjal, hotel vleči poganjajoče brčice, češ, da njegov otec take stvari rad prenaša, me tepel po licih, ker se mu je zdelo, da sem prebledel, vsakokrat pohodil vse čevlje in odločno zahteval, da sem ga gugal, kolikor so dovolile mlade moči.

Ob času dogodbe, ki jo opisujem, je bilo že vse to minilo. Gizela je živela daleč od mene, meni se je zdelo, da živim še dalje od nje, leta so mejila minolost od sedanjosti, mnogo, silovito mnogo se je bilo izpremenilo. Slikarsko akademijo sem bil že davno dovršil, domače ljudi je pokosila smrt, dogodki so prihajali nadme veseli in grenki, radostili in žalostili, strojili in strojili tako dolgo, dokler me niso do dobrega ustrojili.

In takrat je imelo življenje malo lepega zame. Dan je bil podoben dnevu, teden tednu, mesec mesecu hrepenenje po prihodnosti, ki ba pride bogve kako lepa in bogata, je nekako zastalo, običalo nek je sredi pota kakor zdobljeno kolo. Življenje se je bilo do dna izpremenilo. Še smo imeli dekleta, še smo z njimi stali po jesenskih in samotnih drevoredih, kjer rumeni in odpada listje in pleše v moči mraznih sap, ali ljubezni je bilo malo in koprnjena nič. Govorili smo, zabavali, objemali, če je bilo tako prav, poljubljali, če smo vedeli, da na tak način ustrežemo, ali sree, tisto sree, ki je včasih davno pri takih prilikah drhtelo in trepetalo kakor v vetru topolov list, tisto sree je bilo zdaj nekje daleč, nekje globoko v nedosežnem kraju, kakor obrabljen, založeno in staro. Dekleta, ki smo jim bili svoje dni v kratak čas, smo zdaj mi smešili, vabili jih tja, kamor nas ni bilo, opravičevali se pri njih z vidnimi lažmi, objubljal jim sam sveti zakon z zasmehom na obrazu. Zadeve so se torej popolnoma zasukale. Samo tisti spomini, ki so kazali dušni nežno in obenem tako jako mladost, par let iz prejšnjih časov, solnčna proga sredi mračnih in meglenih življenjskih njiv, ta je še podprla omagajočo zavest, zanikala revščino, odkupila vso vsakdanjost in grenkobo s solnčnimi žarki. Če mi je prišla pod roko stara slaba risarja iz onih dni, pa me je prijetno izpreletelo po notranjosti ob prvem pogledu, če je zaigral zapit in osivel muzikant ulično popevko, ki smo jo peli v tistih letih, pa mi je bilo mehko in mlo pri srečanju kar stari majki, ko ugleda po dolgem času svojega sina. In ljubez in spoštovanje do vsega, kar mi je bilo tistikrat, sveto, je ostalo enako in živi še dandanes v meni nedotaknjeno in neizpremenjeno. Kdaj me je že minilo zardevanje, kdaj sem bil zadnjič v zadregi pred čenško, ki je slučajno lepo zrasčena in ima oči črne in svetle kakor dva uglasena kamena? Davno ne, nikjer ne, samo enkrat samkrat in takrat, ko sem srečal v gledališkem hodniku med predstavo čisto nepričakovano in nena doma Gizelo Zardel sem — čutil sem natančno toploto v svojih licih — in bil v zadregi.

„Vedno ste enaki!“ — je rekla in se mi smejala. „Ali se še do danes niste navadili žensk?“ In ko je stala pred menoj in govorila, je bil njen glas tako malomaren, kakor bi mislila nekaj docela drugega, kar ni z menoj v nobeni stiki, mimoidoče je gledala, vedla se tako, kakor bi se ji mudilo proč, kakor bi jo vlekle drugam, drugam!

Tisto noč sem skrivaj pobegnil iz gledališča domov v svojo sobo, obleden sem legel vznak na posteljo in čul skoro do jutra. Ali taka premišljevanja samo mamijo duha, trpinčijo srce, krajejo čas, napravljajo posameznika nesposobnega za delo. Čemu želeži zvezdo z neba, če pa je vsakomur znano, da je nedosežna, čemu hrepeniti tja, kamor bi radi, in smo prepričani, da nikoli ne pridemo?

Naveličal sem se bil burnega življenja, prečutih noči, pijani družbi in zahotelo se mi je miru, domačega pokoja. Dom bi bil rad imel, svoj lastni dom, ženo, ki bi skrbel zame tako kakor včasih mati, prijetno in toplo izbo, kjer bi se del ob zimskih večerih, pravi bil prijatelj iz mladih let na polji vina, pa se pomenil z njim o solnčni minolosti, o dnevih evetja in luči. In zato sem se bil zaročil z mirno, sila pobleveno blondinko, ki je poslušala moje besede kakor dete bajke, gledala z vdanimi in modri mi očmi v moj obraz, se veselila mojih obiskov in bila z menoj — kakor je sama trdila — povsem zadovoljna in srečna.

Tudi na ta večer sem bil pri njej, od nje sem šel v gostilno med prijatelje, z njimi še v kavarno, in zdaj — že skoro proti jutru — pod grmi in slavčimi pesmimi po beli cesti proti domu.

Ko sem odklenil stanovanje in napravil luč, sem ugledal na mizi, ki je stala temnordeče pregrnjena sredi sobe, majhno pisemce. Prvi trenutek sem spoznal pisavo in bilo je prav tako kakor tedaj v gledališkem hodniku. Kri mi je tiščala v glavo, razbijala po sencih, gomazela po lobanjah kakor mravljinici, roke so se mi tresle, žvepleke ki sem prižgal z njimi luč, so mi padle iz roke in se razstresle po trepogji. Nervozno sem raztrgal kuverto, privlekel iz nje list s pravečo težavo in čital, ne da bi spočetka razumel.

„Dragi gospod! Jutri se peljem skozi vaše mesto. Če se vam zdi, pa čakajte ob desetih dopoldne na osebni vlak. Vas pozdravlja Gizela.“

Trikrat, štirikrat sem prebral in takrat sem v skrajni zmedenosti šele spoznal, da se pripelje Gizela, prava, davno znana Gizela, jutri predpoldne ob desetih jo lahko vidim, govorim z njo, ostanem v njeni družbi.

II.

Predno sem odšel drugo jutro na postajo, sem prejel brzojavko, da je ne bo. Bilo ji je predpoldne nemogoče in zaradi tega pride polpoldne ob treh. A tudi ob treh je ni bilo in zato sem čakal pri prihodnjem vlaku, ki je prihajal od iste strani ob šestih, in tedaj je prišla. Ko je vlakobotal na peronu je pogledala krog sebe skozi okno drugega razreda in me takoj ugledala. Nasmejala se mi je, meni se je zdelo, da se mi ni še nikoli do tistih dob tako prijazno in ljudomilno nasmehljala.

„Ne izstopim“, je spregovorila v pozdrav in naprej skoro zahtevala: „Kupite karto in peljite se z mano!“

S klobovom v roki, ki sem ga pozabil po pozdravu posaditi na glavo, sem hitel v notranje prostore, kupil vozni listek in tekel nazaj na vlak in k njej. S trenutnim pogledom sem ocenil njeno zunanjost, ki se mi je zdelo ravno takako kot v prejšnjih dnevih in deloma še vplivnejša in bogatejša. Kar je bilo prej mlado, nerazvito, vse tisto je dozorelo tekom časa, se razvilo do popolnosti in mamilo kakor otrov.

Govorila je malo in čisto vsakdanje. Jutranji vlak je zaspala, za mudila, s popoldanskim se pripeljala po obljudi. Oče njen je umrl, mati še živi, pa zelo malo vidi in sliši. Tisti mali Milček, njen bratec, jako slabo napreduje v šoli, ker je vedno zaljubljen in piše pesmi pod takim in takim psevdonomim.

Jaz sam sem se čutil pri njej čisto mladega, boječega, pohlevnega in hrepenčega kakor v minulih letih. Dolga doba, ki je ležala med minolostjo in sedanjostjo, se mi je zdelo, da je do malega izginila, splahnila, nekako razkrojila se kakor megla v solnčni svetlobi. Včeraj je bilo to, ko sva se srečala v gledališkem hodniku, in ne pred dolgimi meseci, prošli teden sem se poslovil od nje, ko sem odhajal iz domačega mesta, in ne pred petimi, šestimi leti. Vedno sva bila skupaj, ob njej se je rodilo in razvijalo vse moje življenje, kar je bilo stran od nje, to ni bila resnica, to so bile sanje, domišljija, take misli, ki se priključijo v dušo kakor potepeni psi v tujo domačijo. Cilj njene vožnje je bila majhna postaja tik morja, kjer so prebivalci, sama je tako pravila, popolnoma slični svetopisenskim očakom, gozdovi pa so enaki po svoji gošči in visokosti pravim pragozdom. Daljni sorodnik, ki se je zatepel pred leti in v tisti kraj in pri katerem ona stane, se že veseli nanjo in že davno velevala pisati svojim vnucom in jo povabiti. Slep je, sedi pred hišo in gleda tja kvišku nekam, kjer slut, da stoji solnce, veliko in svetlo, silno svetlo. Nanjo misli in čaka, kdaj pride, kdaj mu prične čitati dolgo zgodbo, ki jo bo on od kraja do konca pozorno poslušal in primerjal s povestjo svojega življenja.

Vozili smo se, dolgo vozili preko polj in travnikov, ob ravnih cestah, ob potokih in vodah, skoz hribe in griče, nazadnje po ozki soteski, preteči od desne in leve z nevarno visečimi skalami, ki je izginila tako nenadoma za vtiakom da se je zdel trenoten val luči, ki je plusnil skoz okna in potnikom v obraz, kakor blisk. Očem se je pokazala brezkraina zelenosinja, vsepovsod nalahko nagubana planota, ki ni imela konca ne v dalji, ne na desni, ne na levo. Morje je bilo to, in ko ga je Gizela ugledala, je vstala, strmela po njem z nekako drhtečim in mokrotnim pogledom, z zardelimi lici, nalahko razprtimi ustnicami, vidno se stopčeva v vplivu njegove močnosti. Ona je ljubila morje, kakor jaz, poslušala šumenje njegovih valov, umela golčee govoriti, ki jo je čula izpod votlih in bobnečih obrežnih skal, njena duša je bila kakor moja. Samo ona je ni našla, je je komaj stitila, ker ni bilo moči ne pod nebo ne pod zemljo, ki bi jo bila razgrnila pred njo kakor knjigo, pokazala vso do zadnje strani, in ker je bilo usojeno tako.

Iztopila sva v mraku na obrežni postaji, obvala in se oba hkrati zamislila. Kje sem zdaj v življenju pravzaprav, sem se vprašal, kje stojim? Pred mano je ona in prilika se mi nudi, da ji povem še enkrat vse tisto od kraja do konca, kar sem ji že tolikrat povedal. Ali jaz ne znam praviti tistega, kar mi leži v srcu. Kolikor krat sem v življenju pred njo poskusil, se mi je smejala. Smešen sem bil torej! Kdor ne najde moga srca v očeh, v potezah moga obraza, v glasu izgovorjenih besed, njemu ne morem dopovedati tega, kar zanj čutim.

„Pojdite z mano!“ je velela in šla sva. Pod oljkinim drevjem in vedno ob bregu. Mrak se je gostil okrog naju, nebo je bilo čisto potemnelo, zvezde so se prižigale vsepovsod po njem, trepetale, pomikalevale, ponekod se utrinjale, padale v svetlih curkih, za obzorje, kakor raztopljeni cekini. Nama ob levi so šumeli po bregu morski valovi, zaganjali se po produ višje in višje, vzpenjali se, plazili, zaletavali, raztezali na vso moč, kakor bi hoteli za vsako ceno do naju. In vse nazaj za njimi se je zibalo v temi črno mogočno morje, daleč tja pod mrakom, ki ga ni bilo več mogoče prodrati očem in še daleč in daleč onstran mraka brez kraja in konca. Iznad njegove gladine je dihal prijetno hladen vetrček, pošepetaval z listjem na oljkah, se dotikal lice, kakor blažena in nevidna roka.

„Ostaniva tukaj!“, je rekla. „in sediva!“ Na skalo sva sedla, ki je ležala črna in dolga na bregu in govorila sva. O življenju, o minolosti, ki se je v njem potopila in nama ostala v spominih. O neki pesmi, ki smo jo nekdanj prepevali in ki pričinja:

Vse zvezde bi dala zate, vsa morja in vse gore in ptice vse krilate“

in ki končava:

„pa nimam reva drugega kakor ljubee sree!“

In o drugi, ki poje, kako

„zvončki iz doline zvonijo bimbambom!“

Na rajnega njenega očeta sva se domislila, ki ni mi maral, o njeni stari majki, ki se vedno ve in trdi, da sem zgrešil svojo pot, o njej sami, ki je postala zadnja leta po njenih mislih vsa drugačna, resnejša in mnogo, za čudo mnogo starejša in ko se je bilo že čisto stembilo, sem se stisnil k njej, jo objel in poljubil.

„Ti“, mi je rekla, tisti sladki prvi „ti“, pod katerim se tope srea ljubecim fantom, ko ga slisiš prikrvrat iz cvetočih in vročih ust svojih ljubljensk, „ti — ti — nehaj!“

Morje je bučalo pod nama, zdelo se mi je, da se je nenadoma oglasilo, da se je silovito vznemirilo, da vali ogromne valove od obal do obal, da jih meče do neba, ugašuje z njimi zvezde in jih raztepa, da beže plabe po grebenih gora, po vrhovih visokega drevja in se skrivajo po votlinah in prepadih. Veje oljk so se sklonile do naju, segle do lica, majhna vejica se je stisnila med najin objem in se spočila s slastjo in srečo. Pijana ljubezni je mahala nad nama, viharo se gibala, vztrepetavala z listi in se zaganjala ob debla.

Svojo notranjost sem čutil vso razdivjano. Prepad sem menil, da imam v prsih, veliko in temno votlino, po kateri stoje skale, mole kvišku, se iztezajo od vseh stihir sten druga k drugi in vise navpično od stropa dol v tisto noč in praznoto. Zdjaj so se pričele nenadoma trgati. Od vrha se rušijo, iz sten se valijo, dno se poglablja, leze niže in niže, izginja v globocini nekeje in namesto njega se širi rožnato polje, namesto noči si je solnce, namesto skal cveto rože, namesto praznote odmevajo pesmi. Veliko srečo sem zaznal v svojih mislih, kakor šumeča reka je drla po njih in njih do dna prepačala.

„Ti!“ je rekla Gizela in še vedno ponavljala tisti nad vse sladki „ti“. „Jaz sem se vedno domislila nate, kadar sem hodila po teh krajih. Želela sem, da bi me pod temi oljkami, na teh skalah, ob tem morju enkrat objel. Tako lepo je tukaj, vse mogočno, veliko, božansko in tvoj objem je ves po božen in plah in ti si še ves tak kakor pred davnimi leti, ti še trepečeš v moji bližini, žariš v lica, vznemirjaš se kakor ptica v nočem šumu. Tvoji vrstniki pa so se postarali, izpremenili, odzvelo so!“

Sama se me je oklenila še enkrat, vstala, prišla me za roko in me peljala nazaj po bregu skoz noč in pod oljkami. Zdjaj so se bili valovi ojačili, večji so postali in močnejši, više, mnogo više so se iztezali po produ, nekako jezno sikali in završevali, ponekod se tak visoko zaganjali, da so oplaknili najine noge. Morje je bilo nemirnejše kakor prej. Koder je bilo obrežje skalovito, tam je grgrato, golčalo po izdolbinah, kotanjah in kamenitih zajedah, zunaj po površju samem je šumelo in bučalo, kakor bi se sredi teme in noči teplo in togotilo v divji in nečloveški jezi. Sapica, ki je dihala prej sem iznad morja, je ostala enako rahla in nežna, lahko šepetanje listja oljk, pod katerimi sva se vračala, pa se je izgubilo in utonilo v šumenju valov.

Tam daleč visoko v temi in na morju so se prikazale rdeče luči, neznana ladja je priplavala od bogvekod in plula bogvekam in meni je postajalo ob povratku težko in žalostno pri srcu.

„Glej“, sem ji rekel in pokazal z roko v tisto smer, „pogelj, Gizela, tisto ladjo!“

„Kakšen glas imaš, kakšen glas!“ Začudila se je in zasmejala obenem, ko sem ji hotel povedati, da sem jaz brez nje tak, kakor bi bila tista ladja brez krmarja. Brez ciljev in cest in zvezd, prodam življenje valovom in viharjem, ki me nosijo in ženejo in tirajo po volji. Smejala se je mojemu glasu, nicesar ni našla v njem, ne naklonjenosti, ne ljubezni, ne hrepenenja po njej, sploh nič sree, nič duše.

Molčen sva nadaljevala pot in tam so že pogledale luči iznad drevja, tam je že stala železniška postaja s svetilkami kot s svetlimi očmi zročila po gošči in temi. Ko sva dospela v njeno obližje, je vžela Gizela izza pasa majhno zlato uro, gledala nanjo, vtaknila jo nazaj, se ustavila in mi pogledala v lice.

„Čas bo!“ je dejala. „O polnoči“

vozi tod mimo vlak, s tistim se odpeljete. Posloviva se!“ Ponudila mi je roko, ozko, drobno in mrzlo, jo odmaknila, prišla z njo krilo, ga nalahko dvignila, prišla se in odšla za oglom.

Jaz sem se odpeljal, kakor je rekla: opolnoči. Skoz noč je bežal in pihal z mano stroj, vse temno je bilo okrog, po temini so letale na desno in levo večje in manjše iskre, se vzigravale, izgubljale v grmovje, plesale v nočni sapi kakor goreče veš. Vozili smo se, kakor bi se vozili na življenje in smrt. Dalje in dalje, brez konca naprej, brez počitka, brez miru.

III.

Po dolgi nepretrgani vožnji sem takrat običal v daljnem nemškem mestu in ostal tam leta in leta. Ko sem se vrnil, so moji lasje že davno siveli, koža po obrazu se je grbančila, potezi krog ust sta se za čudo poglabili. Sam živim zdaj, samotarnim torej, zanimam se za malokaj na svetu. In včasih jeseni ali spomladi, ko pridejo taki večeri, ki so meni dragi in ljubji, ali tudi semintja v dolgih zimskih nočeh, ko zavija burja po ulicah in stresa šipe z ledenimi prsti, ko noče spame na oči in se podijo po glavah misli, spomini iz minolosti, pa se domislim nekdanjih časov ra

vno tako, kakor sem tukaj napisal. Natančno tako se vrste pred mano dnevi, dogodek se kaže za dogodkom, lazim za Gizelo, peljem se z njo v vlak, sedim z njo na skali ob morju, tisto pesem čujem iz njenih ust, ki smo jo peli v fuladih letih:

„Vse zvezde bi dala za te, vsa morja in vse gore in ptice vse krilate.“

In ki končava:

„pa nimam reva drugega kakor ljubee sree.“

Ali je bilo vse kdaj res tako ali ni bilo res, kaj je meni do tega, kaj komu drugemu! Mar ja treba, da bi bilo na svetu vse resnično in samo resnično, ko so včasih laži vse lepše, vse prijetnejše in mnogo milejše, a resnica, trda, grenka ih sirova celo med jato spominov?

Ob spomladnih in jesenskih večerih in v sredi dolgih zimskih noči nih ur, ko nočejo trepalnice preke oči, takrat torej mi pridejo na pamet mladostni dogodki in vselej sem takih misli, da je mladost četudi grenka in ponesrečena in bolna vsled neizpolnenih želja in hrepenenj, vedno, vedno lepša kakor vse veselje in zabave starih let. Sijalo je solnce, pa odsijalo. Bog z njim!

SLOVENSKI POGREBNIK.

Kadar potrebujete pogrebni obrnite se na me. Pri meni dobite vse potrebno, krste, vozove, vence, sveče i. t. d. po najnižji ceni. Pokličite me po City telefon šte. 2201 B.

Kadarkoli me potrebujete, bodisi ponoči ali podnevi, takoj bom došel na lice mesta. Pri meni dobite najlepše vozove za svatbe in po najnižjih ceni.

Čenjenim slovenskim društvam in posameznikom se toplotno priporočam.

MARTIN BARENTINČIČ
324 Broad Street, cor. 4th Ave., Johnston, Pa., Canlria City.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, == New York, N. Y.

PODRUŽNICA: ==

6104 St. Clair Avenue, N. E., Cleveland, O.

Stara, vsem Slovincem dobro znana domača tvrdka.

Pošilja najhitreje in najceneje denar v staro domovino.

Oficijelno zastopništvo vseh parobrodskih družb.

Prodaja parobrodne in železniške listke po izvirnih cenah.

V vsakej potrebi obrnite se zaupno na gornjo tvrdko in vedno boste bratsko postreženi.

Pri pošiljanju denarja vedno pazite KOMU ga izročite, ker marsikdo je že skušil, da se denarja ne more vsakemu zaupati.

HOMESEEKERS EXCURSION WAUSAUKEE, WISC.

POSEBEN VLAK ZA SLOVENCE NASELNIKE, dne 30. maja.

Na ta dan bode razprodano edino Slovincem nad 10 tisoč akrov rodovitne zemlje v bližini cvetočega mesta Wausaukee, Wisc. Kdor kupi zemljo na ta dan dobi prosto vožnjo in eno dobro kravo zastonj.

Kaj je Wausaukee, kaj so ondote farme in kak je svet? Vse to najdete popisano v knjižici, katero Vam pošljemo prostino.

Če hočete postati samostojen, pišite še danes za pojasnila, da Vam naznanim podrobnosti in za ta dan posebno nizke cene ter tudi odhod posebnega vlaka iz Chicago v Wausaukee, Wisc. Pridružite se rojakom, ki so že naznanili svoj prihod in ne zamudite te ugodne prilike, ki Vam pripomore priti do samostojnosti in neodvisnosti življenja na lastni zemlji.

ADOLF MANTEL, % Grimmer, Land. Co. G. N. 133. W. Washington Str., Chicago, Ill.

Čudež.

Po francoskem viru priredil G. P.

Čisto počasi je bilo prišlo. Spočetka se mu je zdelo, kot da mu visi pred očmi koprena, pozneje je pa senca zagrnila vse pred njim. V prvem času je polagal roki na trepalnice ter se ni nadalje brigal za to, ker je mislil, da je vse to povzročalo delo v močni svetlobi. Nekega večera, ko se mu je zdelo vse v sobi, kljub prižgani svetilki, temno in mračno, je rekel svoji ženi:

"Privij vendar nekoliko stenj; saj se vendar nič ne vidi..."

"Nič ne vidi?" je vprašala žena. "Svetilka sveti dosti svetlo!"

On je rekel: "O!" — ter pričel jokati.

Preplašena ga je vprašala: "Kaj ti je?"

Zaplakal je: "Oselepel bom!"

Nato se je pričelo pravečito romanje k zdravnikom. Nikdo ni mogel ustaviti bolezni in kmalu je nastopila popolna oslepelost.

Odšla sta na deželo in tu se je čutil deloma srečnega. Le poredkoma je sanjal o čudežu, ki mu bi povrnil luč oči.

Ko je sedel nekega dne pred hišnimi vrati, je obstala pred njim stara žena ter mu rekla:

"No, dobri gospod, ali še vedno ni boljše?"

"Ne... Vsega je konec... Nobenega upanja več!"

In kaj pravijo zdravniki?"

"Nič!... Neumnosti!"

"Jaz sem pa poznala enega, ki bi vas lahko ozdravil, velikega učenjaka," je rekla starka. "Ko je oslepel moj pokojni mož, ga je preiskal ter mu rekel: 'Ničesar vam ne obljubim, dragi... a vseeno... poskusimo lahko!' — 'O!' je odvrnil moj mož, 'ako mi pripomorete zopet do vida, vam dam polovico svojega posestva!' — 'Saj ničesar ne zahtevam,' je odvrnil zdravnik, 'le v moj zavod pojdite'. Po preteku dveh mesecev je pričel videti, prav zares! Umrl je potem nenadoma na srečni kapi. Ako bi bila jaz na vašem mestu..."

Nasvet stare kmetice ga je navdal s tolikim zaupanjem, da je še isti večer odpotoval. Prevečala ga je velikanska nada in svest si je bil, da je našel svojega rešitelja.

Zdravnik ga je dolgo časa preiskoval ter rekel nato, prav kot onemu prvemu:

"Ne obljubim ničesar... a upam vendar. Na vsak način pa bo dolgo trajalo, zelo dolgo..."

Vskliknil je:

"Kaj za to, ako le ozdravim!"

Ko se je preselil v bolnico, je vprašal:

"Ali smem obdržati ženo pri sebi?"

"Ne!... Ker boste morali več kot dva meseca prebiti v temini, vam bi žena sploh ne mogla delati družine. Razventega pa potrebujete miru, absolutnega miru. So praga vas bo vsaki teden enkrat obiskala, in ako želite, ji vsaki dan sporočimo o vašem stanju."

Rekel je: "Dobro." Prevzel ga je naenkrat divji egoizem in pozabil je na vse ob misli, da bo zopet zadobil vid.

Ko je dobil po treh mesecih dovoljenje, da sme zapustiti temno sobo, je obstal nekaj trenutkov ter se ni upal dvigniti trepalnice. Ko je konečno odprl oči, je vskliknil: "Vidim..."

S smehom in jokom obenem je požiral blaženo dnevno svetlobo. Razločil se ni ničesar kot nedogleden avit. Nato pa je razburjeno zavpil:

"Pustite me proč!... Pustite me proč!"

"Le ne tako hitro," je rekel zdravnik ter ga potkal po rami. "Sedaj je treba previdnost še poglobiti... Za danes je dosti."

Pustil se je odvesti zopet nazaj. Celo noč je čul ter odpiral in zapiral oči le za toliko, da je videl svetlobo majhne nočne svetilke.

Ko se je poleglo prvo veselje, je jel premišljevat, ali naj piše svoji ženi. Kako bo vesela! Kako srečna bo sedaj!

Nato pa je sklenil, da jo preseneti. Kadar bo legeča daleč toliko zdrav, da bo vse razločil, ji bo z najbolj priprostim obrazom rekel:

"Poglej, no, kako dobro ti pri-tejo ta oblika!" ali pa: "Kako lep klobuk imaš danes!"

Takrat bo mislila, da ni pri zdravi pameti. Potem jo bo poljubil ter rekel: "Ne! Nisem neumen! Vidim..."

Prosil je zdravnika, strežaje, vse, ki so mu stregli, naj ničesar ne izdajo: "Ničesar ne izdajte!"

Vsi so mu obljubili. Polagoma je pričel razločevati vse stvari, po-

stave, obraze. Nič več ni tipal in njegove kretnje so postajale sigurne. A kljub temu se ga je jel polasčati velik nemir.

"Gospod doktor! Popolnoma zdrav sem... Pustite me domov."

"Ne! Še ne!"

"Kedaj pa?"

"Radi odloga par dni ne smemo vsega postaviti na eno kocko."

Ker ga je pričakovanje močno razburjalo ter mu napenjal živce, so ga odpustili. Hotel je vzeti voz ter priti čisto sam domov.

Ko je zapuščal kliniko, ga je opomnil zdravnik:

"Ne pozabite priti vsaki teden in predvsem ne odložite črnih očal dokler sveti sonce. Sonce je vaš najboljši sovražnik. Ako se vam bo lezen povrne..."

"Le brez skrbi bodite, gospod doktor!"

In odpeljal se je.

Bilo je lepo pomladno jutro. Krajce klobuka je potegnil na oči, da se zavaruje pred svetlobo. Pot se mu je zdel brez konca in kraja. Konečno so se prikazale hiše vasi. Ko se je pričela dvigati cesta, je velil vozniku, naj obstane.

"O, prijazna, mala hišica!" je mrmral.

Predstavljal si je udobne, hladne sobice v njej ter govoril tiho predse:

"Moj Bog, kako lepo je vse to! Kako lepo!"

Ze je hotel zaklicati: "Jeanetta, tu sem! Priidi!"

A premagal se je. Da napravi presenečenje se bolj popolno, je hotel potrkati na vrata ter jo priviti na prsa, ko mu odpre vrata. Ta trenutek si je tolikokrat izslikal, da je poznal vse posameznosti. Sen je postal sedaj resnica od svetlobe in sreče obdana resnica, vsa slična seni.

Pred hišo je stala klopica, prav pod oknom. Pot in razburjenje ga je zmučilo. Zato je nekoliko sedel, da se spočije.

Na uho mu je zadonel tih šepet. Za oknom se je šepetalo... smejala... Prisluskoval je... Posamezne besede... dva glasova.

"S kom pa govori moja žena? Aha, moj prijatelj Sourmize je tu tu... Morda sta kaj izvedela..."

Dvignil se je ter pogledal skozi špranje žaluzij v sobo. Glasova sta utihnila. A kmalu se je zopet pričelo šepetanje. Njegova žena je rekla:

"Sedaj pa bodi pameten in pusti, da pogrnem na mizo."

Naenkrat pa ju je videl stati oba v dnevni svetlobi. Ona se je sklonila nazaj, držeča v rokah namizno perilo, ter se smehtaje naslanjala na prsa svojega prijatelja ki je pokrival njen tilnik, njene oči, njene ustnice z vročimi poljubi, pod kojimi je drhtela.

To mu je torej nudil njegov povratak v domačo hišo! Dočim je trpel peklenške muke slepote, sta ga varala žena in njegov najboljši prijatelj!... Lahko sta se mu rogala v obraz, lahko sta mu lagala v brezizrazne oči!...

Besneč jeze se je dvignil, s stisnjenimi pestmi, — pripravljen na umor. — A ko se je hotel vreči proti vratom, je čutil, kako se mu šibijo kolena. V spominu sta mu vstali dve mirni leti, kateri je bil preživel v temini. In pričel se je zavedati svoje slabosti, svoje duševne in telesne onemoglosti, dejstva, da ni popolnoma ozdravljen, da bo prej ali sleje izgubil pogled za vselej. Potem bi moral živeti sam, kot žival, ki se skriva, kadar čuti, da ji prihaja zadnja ura. Vse le tega ne!

Kaj mu je branilo, da stopi sedaj notri in se dela, kot da ni ničesar videl niti slišal? Najraje bi si razbil črepanje ob zidu. A ne! Ni znal hliniti... In kaj sedaj?...

Ko je iz zvonika bližnje cerkvice pričela biti dvanajsta ura in je raz neba sijala poldanska, blesteča solnčna svetloba, je utrujen zopet sedel na klopico.

S trudno kretnjo je vrgel klobuk proč, snel očala, na široko odprl oči ter s proti soncu obrnjeno glavo čakal, da mu je sonce popilo oči.

Sprva ga je svetloba slepela, nato se je povezovala velika, rdeča plošča na njegov obraz. Zdelo se mu je, kot da mu plamti nekaj nasproti... Prišel je trenutek omahovanja. Iztegnil je roko, da prime za očala. Ni jih več videl.

Mila noč, ki utopi vse sovraštvo, se je tiho in pomirljivo zgrnila čez njega kot umirajo trdni valovi na večer v drobnem pesku morskega obrežja.

Ta zna.

Jozelj: "Ali znaš tudi poskočiti?"

Mihel: "Pa še kako! Če se mi kaj posebnega primeri, poskočim tako visoko, da se v zraku kar dolgočasim!"

Poročnik Ali ni to smola? 28. imamo v našem zunaj gre dež, jaz sem povabljen nekam na večerje, pa ne smemo nositi dežnika!

To in ono.

Na Švedskem so vse gostilne ob sobotah zaprte, ker je ob sobotah plačilni dan; pač pa so odprte ondi ta dan hranilnice in banke zvečer do 12. ure.

Po izgledu Združenih držav nameravajo odpraviti tudi v Ceni di vse aristokratske naslove; zbornica je tozadevno predlogu v parlamentu že odobrila.

Prvo sladkorno trsje se je preneslo v Združene države leta 1751 iz Španskega kjer so ga nasadili v Louisiani. Dandanes pa znaša površina sladk. trsnih nasadov v tej državi že 329.684 akrov sladkorno peso se pa prideluje v La. na 420.262 akrih.

Narodna zveza tovarnarjev v Detroit, Mich. je podarila svojemu večletnemu predsedniku \$10.000 nagrade za njegovo uspešno! večletno! bojevanje z delavskimi unijami!

Zgodovina nam kaže, da so se bavili na Kitajskem z zvezdoslovjem že leta 2352 pred Kr. r.

Število brezvercev na Nemškem vedno bolj in bolj narasča. Leta 1907 je živelo ondi 17.000 brez ka kega veroizpovedanja; dandanes je pa naraslo to število že na 206.000.

Prvi privatni, ali hišni telefonični aparat so postavili leta 1878 v gradu Marlborough na Angleškem.

V Denver, Colo. so našli zadnjič 8000 avtomobilov in 11.212 konj; sadnih drevov po ondutnih vrtovih raste 3819.

Newyorška družba za varstvo živalij je imela leta 1912 v svoji bolniški oskrbi 81.327 konj; vsled trpinčenja konj je pa dala aretirati v tem času 2478 voznikov.

Prodaja pasjega mesa se je na Nemškem postavno dovolila leta 1896; prvo mesnico so otvorili tedaj v mestu Dessau. Leto kasneje se je ponujilo na Saksonskem že 400 psov, leta 1902 2500; leta 1909 pa 50.000. Pasje meso je tudi Kitajcem in Tartarom posebno? priljubljeno.

V mestu Pontiac, Ill. je bila pred kratkem imenovana pomožni šerifom komaj 18 let stara Miss Roxanna Hill.

V Los Angeles, Cal. pristanišču se je uvozilo leta 1912 blaga za \$2.710.127; izvozilo pa samo za \$235.460.

Vođstvo pennsylvanske železnice bo izdalo letos 16 milijonov dolarjev za podaljšanje svojih prog; poleg tega je naročilo tudi 12.300 novih tovornih vozov.

Minulo leto se je zgradilo v Združenih državah 1727 raznih ladij in parnikov.

V Bostonu, Mass. je 559 družin iz aristokratskih ali "višjih" krogov, ki nimajo nič otrok.

Slab izgovor.

A: "Že dva tedna je, kar sem ti dežnik posodil, pa ga še nisi vrnil!" — B: "Kako, ko je ves čas deževalo!"

Kratki dnevi.

A: "Zakaj pa nič ne delaš?" — B: "Dan je zdaj pozimi tako kratek, da se ne izplača, da bi z delom pričel!"

Huda želja.

Ribničan: "Taku predrtu si žleht, de b' ti jest prvošču, de b' ratau 'taužentnuoga' in na usaki nuogi kurje aku!"

SMOLA.

— Čemu ste pa imeli zopet da nes v vaši hiši tak ravs in kavs? — Moj oče se je vrnil prekmalu s piknika temperenčnikov.

Čudež.

To in ono.

Na Švedskem so vse gostilne ob sobotah zaprte, ker je ob sobotah plačilni dan; pač pa so odprte ondi ta dan hranilnice in banke zvečer do 12. ure.

Po izgledu Združenih držav nameravajo odpraviti tudi v Ceni di vse aristokratske naslove; zbornica je tozadevno predlogu v parlamentu že odobrila.

Prvo sladkorno trsje se je preneslo v Združene države leta 1751 iz Španskega kjer so ga nasadili v Louisiani. Dandanes pa znaša površina sladk. trsnih nasadov v tej državi že 329.684 akrov sladkorno peso se pa prideluje v La. na 420.262 akrih.

Narodna zveza tovarnarjev v Detroit, Mich. je podarila svojemu večletnemu predsedniku \$10.000 nagrade za njegovo uspešno! večletno! bojevanje z delavskimi unijami!

Zgodovina nam kaže, da so se bavili na Kitajskem z zvezdoslovjem že leta 2352 pred Kr. r.

Število brezvercev na Nemškem vedno bolj in bolj narasča. Leta 1907 je živelo ondi 17.000 brez ka kega veroizpovedanja; dandanes je pa naraslo to število že na 206.000.

Prvi privatni, ali hišni telefonični aparat so postavili leta 1878 v gradu Marlborough na Angleškem.

V Denver, Colo. so našli zadnjič 8000 avtomobilov in 11.212 konj; sadnih drevov po ondutnih vrtovih raste 3819.

Newyorška družba za varstvo živalij je imela leta 1912 v svoji bolniški oskrbi 81.327 konj; vsled trpinčenja konj je pa dala aretirati v tem času 2478 voznikov.

Prodaja pasjega mesa se je na Nemškem postavno dovolila leta 1896; prvo mesnico so otvorili tedaj v mestu Dessau. Leto kasneje se je ponujilo na Saksonskem že 400 psov, leta 1902 2500; leta 1909 pa 50.000. Pasje meso je tudi Kitajcem in Tartarom posebno? priljubljeno.

V mestu Pontiac, Ill. je bila pred kratkem imenovana pomožni šerifom komaj 18 let stara Miss Roxanna Hill.

V Los Angeles, Cal. pristanišču se je uvozilo leta 1912 blaga za \$2.710.127; izvozilo pa samo za \$235.460.

Vođstvo pennsylvanske železnice bo izdalo letos 16 milijonov dolarjev za podaljšanje svojih prog; poleg tega je naročilo tudi 12.300 novih tovornih vozov.

Minulo leto se je zgradilo v Združenih državah 1727 raznih ladij in parnikov.

V Bostonu, Mass. je 559 družin iz aristokratskih ali "višjih" krogov, ki nimajo nič otrok.

Slab izgovor.

A: "Že dva tedna je, kar sem ti dežnik posodil, pa ga še nisi vrnil!" — B: "Kako, ko je ves čas deževalo!"

Kratki dnevi.

A: "Zakaj pa nič ne delaš?" — B: "Dan je zdaj pozimi tako kratek, da se ne izplača, da bi z delom pričel!"

Huda želja.

Ribničan: "Taku predrtu si žleht, de b' ti jest prvošču, de b' ratau 'taužentnuoga' in na usaki nuogi kurje aku!"

SMOLA.

— Čemu ste pa imeli zopet da nes v vaši hiši tak ravs in kavs? — Moj oče se je vrnil prekmalu s piknika temperenčnikov.

Čudež.

Čudež.

Čudež.

Čudež.

Čudež.

Čudež.

Čudež.

Čudež.

Za smeh in kratek čas.

Previden.

Baron: "Stvar je torej urejena. Jutri nastopite lahko službo. Ali imate še kaj pripomniti?" — Strežaj: "Ali igrate, gospod baron, na borzi?" — Baron: "Zakaj to vprašate?" — Strežaj: "Zato, ker bi potem prosil, da mi naprej plačate!"

Svoj delež.

Gospa, kuharici: A tako Tončka? Vaš zaročence skubi že danes kar celo gosko!

— Ne milostiva. Oskubil bo samo levo bedro, katero je zanj namenjeno.

Prijateljski svet.

Lajtnant pregleduje omaro, predno dobi novega postreščka. Notri najde listek, ki ga je pisal njegov prednik. Napisano je bilo tole: "Ljubi Matevž, Ti boš imel, prav dobrega gospoda, in če boš čevlje in gumbe lepo snažil, ne boš nikdar kregan in Ti bo prav dobro. Smodk pa nikar ne jemlji — ta vrag ima seštete!"

DOBESEDNO RAZUMELA.

Gospa: Ti neumnica ti, čemu si poklicala živinozdravnika, ko je vendar moj mož bolan?

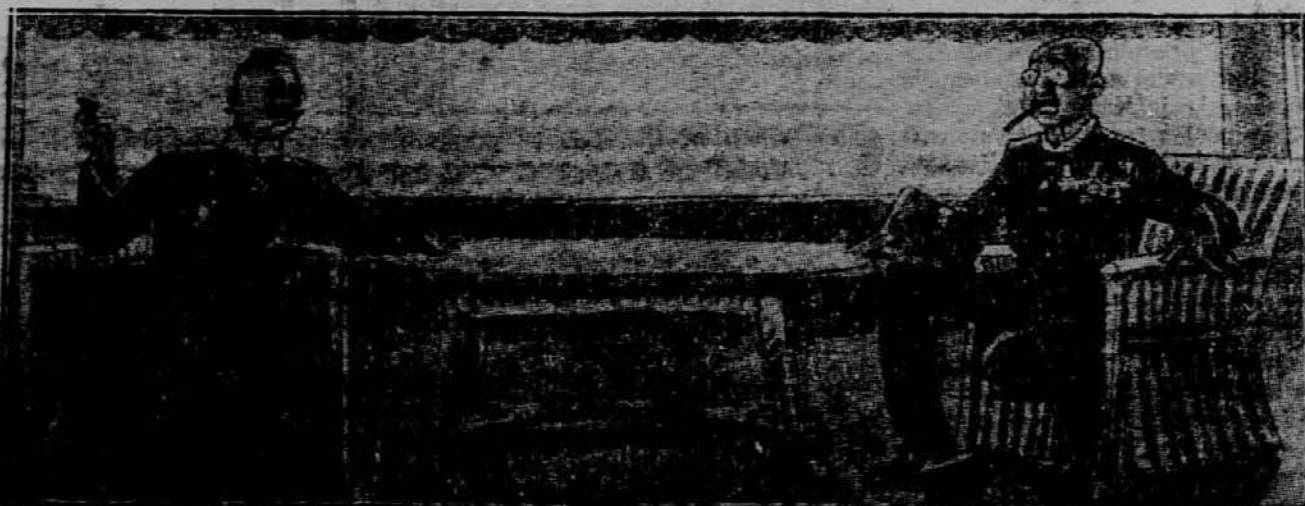
Hišna: Gospa, jaz sem se ravnala natanko po Vašem naročilu; saj ste mi rekli: teci po zdravnika, ker je moj stari osel zopet obolel.

MED OTROCI.

— Čemu ste pa imeli zopet da nes v vaši hiši tak ravs in kavs? — Moj oče se je vrnil prekmalu s piknika temperenčnikov.

SMOLA.

— Čemu ste pa imeli zopet da nes v vaši hiši tak ravs in kavs? — Moj oče se je vrnil prekmalu s piknika temperenčnikov.

Slov. samostojno podp. društvo

"EDINOST"

V LA SALLE, ILL.

Ustanovljeno 9. maja 1909.

Inkorporirano dne 18. avgusta 1911

v državi Illinois.

Glavni odbor:

Predsednik: Ivan Novak, Box 173, La Salle, Ill.
Podpredsednik: Lavoslav Zevnik, 1037 2nd St., La Salle, Ill.
Tajnik: Fran Lepich, 1155 3rd St., La Salle, Ill.
Blagajnik: Jos. Barborich, 1202 1st St., La Salle, Ill.
Zastopnik: Matj. Fr. Kchal, 1025 - 1st St., La Salle, Ill.
Zastopnik za Oglesby: Fran Jerina st., Box 88, Oglesby, Ill.

NADZORNIKI:

Franc Petek, 147 Union St., La Salle, Ill.
Tom Golobčič, 703 Union St., La Salle, Ill.
Matevž Urbanja, 1225 - 3rd St., La Salle, Ill.

Bolniški odbor:

Jos. Nuk
Jos. Fr. Grgles, 1227 - 3rd St., La Salle, Ill.
Vinc. Klaus
Poslane: James Golobčič, 203 Union St., La Salle, Ill.
Zastavonci: Anton Štrukelj, 202 - 1st St., La Salle, Ill.
Redne mesečne seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu ob eni uri popoldan v dvorani sobrata Mat. Kompa.
Rojaki v La Salle in okolici so vjudno vabljeni k obilnemu pristopu.

Prijetna vest

ZA VSAKO SLOVENSKO DRUŠTVO V ZJEDINJENIH DRŽAVAH OB TEM ČASU SPLOŠNE DRAGINJE JE, DA NAŠA :

slovenska unijska tiskarna računa še vedno najnižje cene za vse najboljše društvene in trgovske TISKOVINE. Tisoče zahval slovenskih društev po Ameriki, katerim smo tiskovine izgotovili, nam je velik dokaz, da smo ustregli že tisočim društvom.

Mi izdelujemo društveni papir, kuverte vseh mer, bolniške liste, pravila, prošnje za vsprejem, plačilne knjižice, vse tiskovine za veselice. Ako imate sploh kako tiskovino, pošljite jo nam, in od nas dobite točen odgovor, koliko stane, delo je narejeno v najkrajšem času v vašo popolno zadovoljnost. Pišite po cene.

Prva slovenska unijska tiskarna

CLEVELANDSKA
AMERIKA,
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Phone: Canal 1631

Denar mečete proč!

ako ne podpirate svojega rojaka.
Pri meni dobite

izvrstno domače vino

gaŕon po 75c. in več.

Pri odjemu več kot 10 galon dajem popust, ter se posebej priporočam slovenskim društvom ob priliki kake veselice, tudi onim za svatbe.

V zalogi imam izvrstne domače klobase in vsakovrstno grocarijsko blago, katerega ljubi naš narod. Pošiljam denar na vse strani sveta in parobrodne listke za vse proge. Zastopam "Glas Naroda", prodajam in kupujem avstrijski denar. Svrško Frank Sakser sem v trgovski zvezi. Upravljam vse v notarski posel spadajoče dela, ker sem javni notar. (Notary Public.)

FRANK JURJOVEC

1801 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUŠTVA IN JEDNOTE!
Delo prve vrste. Cene nizke.
F. KERJE CO.

2616 S. LAWDALE AVE., CHICAGO ILL.
SLOVENSKE CENTRE POSILJAMO ZASTONI.

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najboljše šganje te-
izvrstne smotke — patentov na zdra-
vila

PRODAJA vožne listke vseh prekomor-
skih črt.

POŠILJA denar v star kraj zanesljiva
in pošteno

Jugoslavanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik IVAN GERM, 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Ely, Minn. Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn. Box 424.
Pomoćni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 106.
Zaupnik: ALOJŠ VIRANT, Lorain, Ohio, 1700 E. 25th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN J. IVEK, Joliet, Ill., 930 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Sallado, Colo., Box 532.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER ŠPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 132.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., Box 115.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Miller Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne poljizave pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

V obrambo kužnih bolezni razglasila je ravnateljica postava z dne 14. aprila 1913 št. 67 drž. zakonika. Pojav kakšne kužne bolezni (legar, difterija, kuge, kolera, kuga, trahom, smrkavost, steklini itd.) naznaniti imajo hišni gospodarji, gostilničarji, strežniki bolnikov, zdravniki itd. takoj pristojnemu županstvu ali politični oblasti (eventualno brzojavnim putem), katero bo nemudoma vse potrebno v obrambo razširjenja teh bolezni ukrenilo po natančnih navodilih te postave. Malim obrtnikom, malim kmetovalcem, delavcem, kateri delajo proti dnevnici ali tedenski plači, slednjič splošno vsem onim, kateri nimajo dohodkov v letnem znesku 1200 K in so osebne dohodnine oproščeni, dovoli država podporo do 60% navadne običajne dne, ako so imeli vsled oblastvenih ukrepov v obrambo kužnih bolezni kakšno škodo, katero imajo v 20 dneh po izdani oblastveni naredbi pri okrajnem glavarstvu naznaniti. Prestopke glede naznanila kužnih bolezni sme politična oblast kaznovati z denarno globo do 100 K, oziroma z zaporo do 8 dni.

Kako je lep vojaški stan! Narednik Potokar od 3. kompanije 17. pešpolka v Ljubljani postopa jako sirovo z nekaterimi vojniki. Tako je zaradi malenkosti s sabljo udaril po hrbtu prostaka Vidica in ker je ta vsled tega hotel drugi dan k raportu, sta ga Potokar in rač. narednik Slapar enostavno spodila. Drugi dan je šel Vidica še enkrat k naredniku Potokarju, da ga vzame k raportu, sicer gre k bataljonskemu raportu sam. Sedaj je bil narednik Potokar primoran vzeti ga k raportu, a komandant stotnije Kane je prisodil Vidicu — 10 dni "eincelna". Če se tako postopa z vojniki, potem res ni čuda, da se gode samomorji.

Starostna preskrba delavca. Ljubljanska predilnica je delavca Lovrencia Lavriča, ki ji je gal-ral od 5. junija 1871, odslovila. Za preskrbo so mu dali sledeče izpričevalo: "Zur Zufriedenheit gearbeitet und tritt heute gesund und lohnbedräftigt aus unserm Diensten." Če se moža pogleda, se vidi, kako je "gesund". Tako je usoda starega delavca!

Na binkoštno praznike so duhovniki po vseh cerkvah s prižnice brali škofov pastirski list, y katerem se pod smrtnim grehom prepoveduje čitati: Dan, Zarja, Slov. Dom, Slov. Narod itd. Škof se torej še ni naveličal tega bobnanja. Lahko bi izprevidel, da nič ne pomaga. Takih stvari škofu namreč nihče ne veruje, zraven pa še kaj drugega ne. Škofov list je seveda najboljšje priporočilo za napredne liste — dostavlja "Dan".

Dihurja ubili. Binkoštno nede-ljo okrog 9. ure dopoldan zapazi domača hčerka Kovačeva na Črnučah, ko je bila na dvorišču, dihurja, ki je skočil v klet. Deklica zapre takoj vrata in pokliče ljudi, da bi ga ubili. Pri sosedu je bil slučajno tudi g. M. iz Ljubljane, kateri se napoti tja in ukaze prinesiti svetiljko. V eni roki svetiljko, v drugi poleno, stopi z dvema fantoma v temno klet, zuna-j pa kaže vrata tiščati. Dihur skoči kmalu nato proti vratom, naka-ga g. M. udari enkrat s po-

Tako pa je na tleh ležečo ženo le eno kolo poškodevalo na nogi. Videč, kako splošna je nevolja zaradi nesreče, so gospodje povabili ponesrečeno žensko v gostilno k Stemburju. Oče Stembur je predlagal, da ta "malenkost" ne pride v "cajtenge" in na uho državnega pravdnštva, naj se gospodje z žensko zlepa poravnajo. V ta namen je predlagal, naj ji dajo 20 K. Toda — katoliški gospodje s tem niso bili zadovoljni in začeli so z žensko "gihati" in so "prigihali" končno res na 10 kron! S tem so žensko milostno odslovili in se potem odpeljali v Belo Krajino. Noblesse oblige! V starih časih so grajski in njih valpiti ošabno jezili po dolenskih vaseh in podirali kmečke ljudi, zdaj pa delajo tako deželni mogotčniki z avtomobilom.

Nova vojašnica. Na svetu e. k. kmetijske družbe na Poljanah se zgradi vojašnica za domobranske topničarje. Semiški predor. Dne 10. maja ob 4. zjutraj so prebili pri Semi-ški 1976 m dolgi predor na novi železniški progi Novo mesto — Metlika.

Kaj bo z blejskim gradom? Z ozirom na vest "Fremdenblatta", da bodo blejski grad res podirli in zgradili namesto njega modern hotel, poročajo z Blede, da je popolnoma neosnovana in da namerava Muhrova družba postaviti svoj hotel za dva milijona kron sredi parka in ne vrh skale. Na cesti se je zgrudil. V Kolo-dvorski ulici v Ljubljani se je 13. maja zgrudil na tla 73letni krojaški mojster Anton Demšar iz Škofje Loke ter obležal nezave-sten. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v dež. bolnišnico.

Vodvod iz Kranja na Črčice do Prebačevega se v kratkem prične graditi. Ko bodo ta dela končana, pričelo se bo s kanalizacijo v mestu Kranju, katere bodo stala okoli 100.000 K.

Ne pscenmajete petelinovega petja. Na Brodu, pol ure oddaljenem od Novega mesta, se je pripetila 11. maja znamenita zgodba. Neža Šušterčič je u-kradla Jožetu Lojku, čevljarju v Regerji vasi, petelina. Za to tatvino je izvedel dobrovoljček mi-zar Jernej Sitar in je hodil v mraku pred nje hišo oponašati petelina. Ko je tako "kikirikal", je dobil prvi dan od Neže Šušterčič velik z vodo napolnjen pis-ker v hrbet. Pojavil pa se je zopet drugi dan. Kikirikal je že precej časa. Šušterčič je že spala, a to petelinovo petje jo je prebudilo. Vstala je in vzela 3 m dolg hčod in odšla pred hišo. Ko je Sitar zapetelinil, je udrihnila izza vogala po njegovem pregrešnem telesu in je odšla v hišo. Ko je pa ta hitel v hišo, ji je skočil na pomoč še njen mož Anton in sta z združenimi močmi s Sitarjem prav korenito obračunala. Drugi dan je uvidel Sitar, da ni več za delo, da mu je oko rošno in zelo oteklo in da je po životu popolnoma črn. Zato se je po dal v bolnišnico v Kandijo. Tam pa so mu rekli, da bo najbrže ob oko.

Pričetek delovanja državne policije v okolici. Z dnem 6. maja je začel policijski aparat funkcionirati tudi na Viču. v Šiški in v Mostah. Vse tozadevne agende sedaj tamošnjim orožniškim postajam odpadejo ter jih prevzame e. k. državna policija.

Nesreča. Dne 9. maja sta kopa-la pri Čatežu na Dolenskem na takozvanem kraju "Kineolj" 50-letni Anton Smolič, posestnik, in 30letni hlapec Jernej Poznik iz Velike Loke. Kar se je odrgalo in ta dva pokopalo. Jernej Poznik se je zadulil. Smoliča pa so pravčasno rešili. Ta je zadobil več poškodb in so mu zlomila rebra.

Krvna osveta. V noči dne 12. maja je stopil na novomeškem trgu vseučilišnik Emil Stefanovič k avskultantu Jakobu Jerma-nu, ki se je s svojim prijateljem sprehajal, ter mu dejal, a hoče z njim govoriti. Ta, nič slabega čuteč, mu to odkloni. Stefanovič pa ga v istem hipu lopne s palico po levem senu, da se ta zgrudi. Nezvestnega so potem odpeljali k zdravniku. Poškodoval ga je

najbrže težko. Vzrok je opuščena zaroka njene sestre Zore.

Nesramno odiranje nemških natakarkarjev na železniški postaji Jesenice. Nek ovidice piše: Slučaj je hotel, da sem prišel v voz, kjer so se peljali na dopust voja-ki trdnjavskega polka iz Pulja. Ko sva sedla z mojim prijateljem nasproti vojakom, so se pogovarjali med seboj, kako oduševstvo da je na železniški restavraciji. Ker me je stvar zanimala, vsta-nem in vprašam vojake, zakaj da se tako hudejo na restavraciji in v preklinjajo Slovence. Rekli so, da je sramota za Jesenice, da tam revne vojake, ki ima na dan 14 vin. plače, tako nesramno odi-rajajo. Ker sem bil radoveden, kaj da je resnice na celi stvari, vprašam enega vojača, za kaj da gre in kaj da so mu previsoko raču-nali, naka-mi dva vojača naen-krat odgovorita, da sta morala za eno klobaso plačati 84 vin. ali 42 kr. Znano je, da stane ena klobasa 38 vin., torej če se proda za 84 vin., 46 vin. dobička pri eni klobasi. Ali ni to več kot preveč! Torej je stvar resnična, da se revne vojake tako nesramno ode-re, ko imajo komaj par revnih vinarjev v žepu za največjo po-trebo, posebno sedaj v tej ne-znosni druginji.

Pogozdovalne premije. Kranjsko-primosko gozdarsko društvo je podelilo za leto 1912 za uspešno pogozdovanje golčev kmečkega posestva sledeče priznavalne diplome, oziroma denarne premije, in sicer: priznavalne diplome posestnikom Ferdinandu Burger v Koških Poljanah pri Litiji, Fr. Gostiš iz Gor. Logatec in Juliju Lenasi v Gor. Logatec; denarne premije po 40 K: posestnikom Franu Kotar iz Konja pri Vačah, Valentinu Leskovec iz Gor. Logatec in Franu Špetič pri Postojni; po 20 K: posestnikom Stefa-nu Roje in Antonu Sedej iz Dol pri Litiji, Janezu Samsa iz Stare Sušice ter Mariji Laharnar iz Sa-ve pri Litiji.

Prometna zveza med Ljubljano in Rožno dolino bo odslej olajša-na, ker so pričeli graditi od Ceste na Rožnik do imenovane na-selbine požno cesto. Cesta, oz. regulirana pot je bila že zdavnaj potrebna, če že ne za voznit, pa vsaj za osebni promet, zlasti pa pozimi!

Letina po poročilih z dežele le-po kaže. Sena bo obilo, kolikor se da po sedanjem stanju soditi. Trava je gosta in že zdaj precej visoka. Za sadje, ki je pozneje cvetelo, nista sneg in mraz nika-ke škode napravila.

Trgovca z slatino

M. POGORELO

29 E. Madison St. — Room 1112 Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na oglaš v so botnih številkah.

Kje je moj oče JANEZ VODUŠEK p. d. Anzelj iz Dol. Suhe pri Rečici na Stajerskem? Jaz njegov sin sem prišel senakaj, da najdem svojega očeta, toda zbolel sem in ga ne morem na-dalje iskati. Prosim cenjene rojake, da mi pomagajo dobiti njegov naslov, ker jaz srčno hrepenim še enkrat videti svo-jega očeta. — John Vodušek, 832 Michigan St., Ottawa, Ill. (28-31—5)

Išče se DOGARJE pri: Math. Fleischer, 258 Lewis St., Memphis, Tenn. (28-31—5)

FARME NA PRODAJ!

163 akrov, 18 krav, 2 konja, 150 kokoši, prešice, teleta in vse poljedelsko orodje. Cena \$4000. Plačati \$2000 in ostalo na obro-ke. Eno miljo ob vasi in železni-ce. Lastnik ne more več delati.

Potem 38½ akrov ob železniški progi 1½ milje od vasi. Cena \$1200, plačati \$500 in ostalo na obro-ke. Kupec lahko dobi delo pri železnici in se bavi na farmi. Prevzame se takoj.

Pišite na: W. H. Murdock, Fly Creek, New York. (28-31—5)

Kje je LOUIS LEVSTIK p. d. Suštarjev iz Travnika, občina Loški potok? Pred enim letom je bival v Virginia, Minn., se-daj pa ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če ke-do ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglas-i. — Louis Košmerl, Box 73, Trenary, Mich. (29-5—3-6)

PROŠNJA.

Ker ni v Carlisle, W. Va., ni-kakih podpornih društev, ki bi mi potrdila, da sem v resnici po-treben, se obračam tem potom na rojake, da mi pomagajo v moji potrebi. Dne 10. maja sem pogor-el in tej nesreči se je pridružila še druga. Dne 17. maja se je pri-čela stavka in opravljati bom moral delo stavkokaza, ako mi slovenski narod ne pomaga v moji stiski. Vendar bi pa raje končal sebi in družini življenje, kot pa opravljal skebska dela. Ako mi rojaki drugače ne morejo pomagati, naj mi dajo vsaj toli-ko, da se prestim na drugi pro-stor ter oblečem svoje otroče.

Joseph Jekar, P. O. Box 9, Carlisle, W. Va. Pismo je priloženo potrdilo župnika v Scarbro, W. Va., kjer se potrjuje, da je Josip Jekar v resnici pogorel. Na istem listu potrjuje tudi superintendent Carlisle Wakewood Mines, Mr. W. N. Regg, da je rojak Jekar v resnici potreben podpore. Uredništvo.

IZ URANA

društva sv. Cirila in Metoda št. 144 K. S. K. J., Sheboygan, Wis. Članom in članicam društva in K. S. K. J. vljudo naznanjamo, da bode priredilo društvo sv. Ci-rila in Metoda št. 144 v nedeljo dne 1. junija veliko slavnost o priliki blagosloavljanja svoje no-ve društvene zastave. Slovesnost se prične dop. ob 10. uri pri da-ritvi sv. maše. Dalje priredi dru-štvo označeno nedeljo pop. svoj prvi veliki izlet ali piknik v Waldschloesen parku; zvečer se pa vrši v dvorani velika plesna veselica v korist društvene za-stave.

Vsled tega opozarjam vse čla-ne našega društva, da se mora udeležiti korakanja ali obhoda vsakdo. Ob 9. uri dop. se zbere-mo v cerkveni dvorani, oz. pred cerkvi; ob tam odkorakamo s slovensko godbo "Orel" na čelu na postajo, da sprejmemo in po-zdravimo povabljenega sobratstva iz okolice; temu sledi ko-rakanje nazaj v cerkev, kjer bo blagoslovil zastavo naš ljubljeni sobrat Rev. Jakob Černe. Popol-dne ob 1. uri se zbiramo zopet pred poštnim poslopjem (Post Office), odkoder sledi odhod z našo slovensko godbo na pikni-kov prostor, kakor že omenjeno. Tem povodom vabimo še en-krat vsa cenj. slovenska društva iz Sheboygana, da nam pristopi-te pri tej prireditvi na pomoč in se udeležite naše slavnosti že do-poldne, za kar vam bomo zelo hvaležni.

Priporočamo se torej najtople-je in ostajamo z bratskim poz-dravom

za odbor: Florijan Virant, predsednik.

Iščem svojega sina JANEZA DEJAK. Jaz njegov oče po do-mače Pustov iz Dolenje vasi že-lim zvedeti za njega, zato pro-sim cenjene rojake, če kedo ve za njegov naslov, da ga mi ja-vi, za kar bom zelo hvaležen. Pred 6. leti je prišel v Ameri-ko. Bival je v Coloradi in po-tem v Montani. — John Dejak, Box 909, Chisholm, Minn. (28-5—2-6)

Kje se nahajata LUKA in JA-NEZ GERBIČ? Prosim cenje-ne rojake, da mi javijo nju na-slov, ali naj se pa sama oglas-i. — Louis Pestotnik, R. R. 4, Boone, Iowa. (28-31—5)

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA iz najboljšega grozja. Lanski rdeči Zinfandel 35¢ gal.; belo vino iz Muskatel Tokaj grozja 35¢ gal.; Riesling 40¢ gal. Vino od leta 1911: Zin-fandel 40¢ gal.; belo vino Ries-ling 45¢ gal.; staro belo vino od leta 1910 50¢ gal. 100 proof mo-čan tropinovec 4½ gal. \$12, 10 gal. \$25. Vino pošiljam po 28 in 50 gal. Vinarna in distilerija blizo po-staje. Pošljite vsa pisma na: S. Jakše Vinery, Box 161, Santa Helena, Cal

Največja in najstarejša notarska in dvetiška pisarna.

KONZUL MAX SHAMBERG ustanovljena leta 1866. Lastniki: Dr. L. Friedfeld, avstrijski odvetnik in W. Haberfeld 416 Sixth Ave., Pittsburgh, Pa. Obrnite se na nas v vsih notarskih, tožbenih, dedinskih in konzular-nih poslih.

Anton Bluth, 1638 6th St., W. Berkeley, Cal. (28-29—5)

Cenjenim slovenskim in hrvaškimi podpornim in pevskim društvom se toplo priporočam za ebilo naročil. — V zalogi imam vse kar potrebujejo po-zorne ali pevske društva. — Vzor: pošiljam poštnino pristo: Pišite ponj. Moji poštni naslov je: LOCK BOX 324.

Prodajte več blaga.

Ako razsvetlite vaša okna s elektriko, pribavite veliko več odjemalcev v vašo prodajalno. In ako vaše blago držite v najboljšem stanju ter istega razkažete pri električni razsvetljavi, prodali ga bodeite največ.

Uprašajte vaše sosede, kateri rabijo električno luč, če ni res tako.

Pridite, pišite ali pa telefonajte po natanj-nejša pojasnila

The New York Edison Company

55 Duane Street

At Your Service

Phone Worth 3000

Branch Offices for the Convenience of the Public

Address Phone
424 Broadway Spring 9890
126 Delancey St. Orchard 1960

Address Phone
124 W. 42d St. Bryant 5262

Address Phone
27 E. 125th St. Harlem 4020
362 E. 149th St. Melrose 3340

Podružnice

Spiljet, Celovec, Trst.

Sarajevo, Gorica, Celje

in Gradož.

Delniška glavica

K. 8,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjeve ulice 2

sprejema vloge na knjižice in na te-koči račun ter je obrestuje po čistih 4 3/4 %

Kupujljin proroja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kurzu.

Naš dopisnik za Zjednjeno države je tvrdka

FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Podružnice

Spiljet, Celovec, Trst.

Sarajevo, Gorica, Celje

in Gradož.

Rezervni fond

K. 1,000.000.

